

ВИТАЙТЕ ДЕЛЕГАТИ НА 5-ий З'їзд стов. укр. роб. дім!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

PIK VI. Ч. 11. СЕРЕДА, 6. ЛЮТОГО 1924. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, FEBRUARY 6th, 1924. No. 11. VOL. VI.

АНГЛІЯ ВИЗНАЛА РАДЯНСЬКІ РЕПУБЛІКИ

ПРАВИТЕЛЬСТВО МЕКДОНАЛДА ВИЗНАЛО РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ БЕЗ НІЯКИХ ЗАСТЕРЕЖЕНЬ.

Хоче, щоби радянське правительство назначило до Англії свого амбасадора і вислало до Лондону представників для заключення договору.

Р. М. ГОДЖОН НАЗНАЧЕНИЙ ТИМЧАСОВО АНГЛІЙСЬКИМ ПОЛІТИЧНИМ АГЕНТОМ В МОСКВІ.

ЛОНДОН, 2. лютого. — Велика Британія визнала "de jure" правительство Союза Радянських Республік без всяких застережень і подішила питання договорів, довгів, всяких претенсій і зобов'язань для полагодження на пізніше, після умови обох правительств. Офіційні оповіщення про це дано вчера по полудні. Велика Британія є першою з алянтських держав, що визнала радянський режим, а само визнання являється першим рішенням кроком робітничого правительства Великої Британії в його заграничній політиці.

Ноту про визнання правительства Союза Радянських Республік доручив народному комісареві заграничних справ Чічерінову перебуваючій в Москві британській торговельній представник Роберт М. Годжон, котрий тою-ж ноту назначений політичним агентом Великої Британії, поки буде офіційно назначений амбасадор. В цій ноті говориться між іншим, що правительство Великої Британії — "визнає Союз Соціалістичних Радянських Республік, як де-юре правителів тих територій старої російської імперії, які визнають їхній авторитет і бажає, щоби союзне радянське правительство в як найближчому будучому вислало до Лондону своїх представників уповноважених для обговорення всіх справ, що стосуються відносин обох сторін, і для приготування основ договору між Великою Британією і Союзом Соціалістичних Радянських Республік". В ноті висловлено також побажання, щоб правительство С.С.Р.Р. назначило свого заступника до Лондону.

КАПІТАН ДЖЕЙМС О'ГРЕДІ БУДЕ НАЗНАЧЕНИЙ АМБАСАДОРОМ ДО С.С.Р.Р.

В поінформованих кругах панує та думка, що британським амбасадором до Союза Соціалістичних Радянських Республік буде назначений капітан Джеймс О'Греді, член Партії Праці, який є об'явомленний зі справми в Росії.

О'Греді є робітничим послом до парламенту з полуднево-східного дістрикту Лідс від 1918 р. і був також секретарем Краєвої Федерації Загальних Робітників.

В роках 1915—1918 він був з військами Британії, Франції, Росії і Америки на різних воєнних фронтах. Весною 1917 р. він був висланий до Росії з спеціальною місією від правительства Великої Британії. В 1919 р. його вислано до Копенгаги для переговорів в справі виміни британських воєнних полонених і цивільних громадян, що находилися в Росії.

Якщо він буде назначений амбасадором до С.С.Р.Р., то осітаниться там в величавій будівлі британської торговельної делегації в Москві. Стара британська амбаска була за парату в Петрограді, а тепер в Ленінграді, який не є вже нині столицею.

Х. Ю. РАКОВСЬКИЙ ПРАВДОПОДІБНО БУДЕ НАЗНАЧЕНИЙ АМБАСАДОРОМ ДО АНГЛІЇ.

В російських кругах припускають, що амбасадором С.С.Р.Р. до Англії буде назначений Христіян Ю. Раковський, тепершній голова радянської торговельної місії в Лондоні. Він був членом радянської делегації на конференції в Жену.

Раковський народився 1873 р. і походить з родини славної історії революційного руху в Болгарії. Ще в шкільнім віці він вже був виключений зі школи за з'організування революційної групи студентів. Він був привезений втіччю в західну Європу, де студіював на університеті в Швайцарії, Німеччині і Франції, звичайно під пильною спіонажею поліції.

Після арештованія в Румунії в 1907 р. тамошнім правительством викликала поважні розрухи, в яких згинило 50 осіб, поліціантів і робітників. Коли румунське правительство хотіло депортувати його, робітники позривали шини на залізній дорозі перед відходом потягу, в якому він находився.

Підчас вибуху російської революції в 1917 р. Раковський знову був в румунській тюрмі, з якої зівстав освободжений в часі розрухів в день першого мая. Він виїхав до Росії і вскорі взяв участь в революції на Україні. В 1919 р. його вибрано першим головою Ради Народніх Комісарів (тобто прем'єром) Української Соціалістичної Радянської Республіки.

В 1923 р. його назначено головою торговельної місії Союзу Соціалістичних Радянських Республік в Лондоні.

Надіються визнання від чотирьох держав ще цього місяця.

МОСКВА, 4. лютого. — Росія надіється визнання ще цього місяця від Італії, Норвегії, Бельгії, а можливо і Франції.

Радянська влада вірить, що тепер, коли робітницьке правительство Великої Британії проломало лід, ноту з визнанням наспіють скоро з других держав.

ДЖЕЙМС О'ГРЕДІ, будучий британський амбасадор до Рад. Республік.

Х. Ю. РАКОВСЬКИЙ, будучий радянський амбасадор до Великої Британії.

ВИЗНАННЮ РАДЯНСЬКОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА ПРИПИСУЮТЬ ВЕЛИКЕ ЗНАЧІННЯ.

МОСКВА, 4. лютого. — Большевицька преса уважає визнання радянського правительства Великою Британією не так актом доброзичливості зі сторони нового робітничого правительства в Лондоні, але як неминучий успіх радянських республік. Всі часописи заявляють, що це визнання має величезне міжнародне значіння, особливо в відношенні до тих ріжниць, що існують між Францією і Великою Британією.

М. Стеклов, редактор "Известий", заявляє, що на випадок британського налягання на вивчення договорів між обома країнами з дореволюційних часів, С.С.Р.Р. може також доб'ятися сповнення тих договорів і віддання Радянським Республікам Константинополя і Дарданелів. А це, він заявляє, очевидно сповнити не можна.

БРИТАЙСЬКА ЛІБЕРАЛЬНА ПРЕСА ЗАПОВІДАЄ, ЩО ІНШІ ДЕРЖАВИ ПОСПІШАТЬ З ВИЗНАННЯМ С.С.Р.Р.

ЛОНДОН, 2. лютого. — Опінія британської преси з приводу визнання правительства С.С.Р.Р. поділяна на його прихильників і противників.

Ліберальна преса загалом одобрює цей крок британського правительства і його ноту до Москви. "Вестмінстер Газет" заповідає, "що всі країни Європи будуть бігти на випередки, щоб собі заключити такі звязки".

"Морнінг Пост" уважає цей крок скоком в тему і заявляє, що більшого довіри не можна-б виявити до большевників навіть тоді, колиб вони були свистими. Вона жалує, що "в нового правительства брак досвіду і розсудності".

"Дейлі Гералд", що давно вже промовляв за таким визнанням, каже, що воно буде дуже корисне для британського промислу і торгівлі, та виправить минуле зло і усуне одну з перепон для привернення нормальних відносин в Європі.

ФРАНЦІЯ ОСТАНЕТЬСЯ ІЗОЛЬОВАНА, КОЛИ НЕ ВИЗНАЄ РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІК.

ПАРІЖ, 2. лютого. — В виду визнання Союзу Соціалістичних Радянських Республік робітничим правительством Великої Британії, французькі державні мужі пильно розгадують можливість французького визнання радянського режиму.

Деякі політики заявляють, що францусько-російське погодження-є запевнене, як результат договору між Францією і Чехословащиною.

Пражські часописи, коментуючи з приводу того союзного договору, підчеркують той факт, що Чехи є Славянами і уважають Росіян за своїх братів по крові, з якими у них мусить плескати близька дружба.

Звичайно добре поінформований пражський кореспондент часопису "Temps" заявляє, що чеський міністер заграничних справ Бенеш так і сказав прем'єрові Пуанкаре, що Чехословащина і Росія мусять бути добрими приятелями.

Франція, кажуть політичні обсерватори, мусить цілковито перевірити її відношення до Москви, в противний раз вона буде ізолювана від ринку Радянських Республік.

ІТАЛІЯ ВИЗНАЄ ПРАВИТЕЛЬСТВО С.С.Р.Р.

РИМ, 2. лютого. — Переговори в справі торговельного договору між Італією і Соціалістичною Росією, які було застановлено з приводу смерті прем'єра Леніна, продовжуються даліше і в короткому часі успішно закінчатся. Загалом панує думка, що з прийняттям цього договору послідує визнання Італією радянського правительства.

ЕКС-ПРЕЗИДЕНТ ВІЛСОН ПОМЕР.

ВАШІНГТОН, 3. лютого. — Вудров Вилсон, бувший президент Злучених Держав, помер тут нині о годині 11.15 перед полуднем. Безпосередню причиною смерті було вичерпання і забурення в системі травлення, від яких він страдав цілий тиждень перед смертю, але хорував він вже протягом останніх чотирьох років на хробу, відому під назвою "артеросклерозіс", тобто затвердженія жил. Похорон будуватиметься в середу.

Вилсон народився 28. грудня 1856 р. в Статтоні, Ва. і був двайцятью осмим президентом Злуч. Держав від 1913 до 1921 р.р. В 1914 р. заявив неутраляльність Злуч. Держав в світовій війні, а в 1917 р. вивів війну з центральним державам (в цімні Німеччині, а в грудні Австро-Угорщині). В січні 1918 р. проголосив своїх 14 точок, на яких Німеччина мала-б заміритися, що й зробило його ім'я в той час голосним і популярним. В 1919 р. брав участь в мировій конференції, де ні його точки не здійснились, ні мировий договір не був таким, як він його бажав. Розчарований вийти вершун з мирової конференції до Злуч. Держав, де в рік пізніше при виборах його демократична партія провалилася і він скінчив свою президентуру. В останніх роках Вилсон працював в своїй адвокатській професії в Вашингтоні.

ДУХОБОРИ ПЛАНУЮТЬ ВИЙТИ ДО РОСІЇ.

З Кемсак, Саск., доносять, що 3.000 тамошніх незалежних Духоборів планують вийти до Соціалістичної Росії. Вони ведуть вже з американським синдикатом переговори в справі продажі землі та інвентаря. За своє майно вони мали би одержати около сім мільонів доларів. Однак як кажуть останні вистави, переговори ці не увінчаються дотепер успіхом. 200 з цієї громади Духоборів вже вийшли давніше до Росії.

А. І. РИКОВ ВИБРАНИЙ ГОЛОВОЮ РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ С.С.Р.Р. НА МІСЦЕ ЛЕНІНА.

Лев Троцький остає на дальше народнім комісарем всєіхних справ Союзу Соц. Рад. Республік.

МОСКВА, 4. лютого. — Олексій Іванович Риков зівстав вибраний на становище, яке займав покійний Николай Ленін, тобто головою Ради Народніх Комісарів. Лев Троцький остається на дальше комісарем війни.

Риков буде мати чотирьох заступників, а ними є: Лев Камєнев, котрий є рівночасно председателем Ради праці і оборони; М. Цюрупа, комісар прохарчування і председатель комісії держпаяну; М. Чубар, голова Ради Народніх Комісарів Радянської України і М. Оркєляшвілі, голова Ради Народніх Комісарів Грузії.

Крім того є ще десятьох інших федеральних комісарів. В додатку до ради народніх комісарів, парламент (конгрес рад) назначив езекутивний комітет з двайцятью одного членів, сімох з ради національностей, сімох з союзної ради і сімох вибраних спільно. М. Калінін, "російський селянин-президент", остався на дальше председателем езекутивного комітету, з М. Петровським, председателем центрального виконавчого комітету України і М. Чорбяковом, председателем центрального виконавчого комітету Білоруси, як спів-президентами.

На підставі нової Союзної конституції рада комісарів і езекутивний комітет мають виконувати і законодатну власть в часі між сєсіями парламенту. Може ніколи ще в історії парламент і правительство не було так скоро вибрано. Все відбувалося так скоро, немов би в машині.

Риков не міг брати участі в останніх конференціях радянських провідників з причини слабости. Надіється, що його селянське походження з'єднає поєрти серед селян. Він є неухильним послідовником Леніна і має дуже мало, або й зовсім не має активних противників в комуністичній партії.

МЕКМОРЕЙ ЗА СКАСОВАННЯМ ЗАКОНА ПРО ДЕПОРТАЦІЮ ЧУЖИНСЬКИХ БЕЗ СУДУ.

ОТТАВА, 4. лютого. — Державний прокуратор С. Дж. МекМорей заявив, що славновізна поправка до канадського кримінального кодексу, яку переведено в 1919 р., на основі котрої кожний чужинський громадянин, хоч би він походив з Англії, може бути депортований без судової расправи, буде вичерканий з книги закоїв так скоро, як тільки буде можливо.

"На підставі цього закону", каже МекМорей, "що небуде сказати проти правительства є в суті річчю бунтівничим. Ми думаємо усунути цей закон так скоро, як тільки буде можливо".

Цей закон був ухвалений і нув.

МІТІНГ ЖАЛОБИ З ПРИВОДУ СМЕРТИ ЛЕНІНА.

В неділю, 3. лютого, відбувся заходом відділів Робітничої Партії Канади в театрі Герік в Вінніпегу мітінг жалоби з приводу смерті найбільшого-революційного провідника і учителя всєвітнього пролетаріату т. Николая Леніна.

На мітінгу промовляли т.т. Дж. Пенєр, В. Айєнс і Дж. Квін (останні два послі до манітобського парламенту), а председателем був т. Г. Робертсон. Т. Пенєр дав огляд діяльности т. Леніна, успіхів комуністичної партії, якої організатором і душею він був, а також і його коротку біографію. Айєнс дав досить влучне порівняння т. Леніна з найбільшими геніями-провідниками

людства. Квін закликав іти за приміром т. Леніна в придержуванню своїх переконань і змагання до освободження робітничої класи, Українська діточа мандолайнова оркєстра відіграла на відкритті мітінгу інтернаціонал, після промови председателя революційний похоронний марш "Ви жертвую в бою нерівним ягли", а в перервах града революц. пісєн.

Присутні на мітінгу робітники і робітничі, числом поєрти 1000 зложили \$79.00 колєкти, з чого по покриттю розходів, звязаних з устроєнням мітінгу, осталось \$44.00 на фонд оборони Дж. МекЛакєна, засуженого провідника майнерів в Новій Шкотії.